

лѣзте отъ ерѣдъ тѣхъ, и отлжчѣте ся," казува Господь, "и не ся допирайте до нечисто;" и "азъ ще вы приѣмъ, "И ще ви бѣжд Отець, и вы ще ми бѣдете сынове и дщери," казува Господь Вседържителъ.

α Иер. 51; 1,9.
Откр. 21; 7.

ГЛАВА 7.

И тѣй, възлюблени, като аимама тѣзи обѣщанія, да очистимъ себе си отъ всякъ мърсотѣ на плѣть-тѣ и на духъ-тѣ, и да вършимъ святость-тѣ съсъ страхъ Божій. Примѣте ны : никого не сме обидѣли, никого не сме развратили, ъне сме ся полакомили отъ никого да припечалимъ. Не ви казувамъ това за осѣжденіе : защото по напрѣдъ ерѣкохъ че сте въ сѣрдца-та ни, щото и да умремъ наедно и да живѣемъ наедно. Голѣмо дързновение имамъ къмъ васъ. ъмнога ся хвалѣхъ съ васъ ; еплѣнь съмъ съ утѣшеніе, и во всяко наше наскърбяваніе радость-та ми е прѣзобилна. Защото, ъотъ какъ дойдохмы въ Македоніѣхъ, плѣть-та ни никакво спокойствіе не е пріела, но ъотъ всякъдѣ бѣхмы въ утѣшеніе ; ъотъ вънъ борбы, отъ вѣтрѣ страхове. Но Богъ който утѣшава смиренны-тѣ, утѣши ны съ дохожданіе-то Титово ; И не тъкмо съ негово-то дохожданіе, но и съ утѣшеніе-то, съ което той бѣше ся отъ васъ утѣшилъ, като ни извѣсти голѣмо-то ваше за насъ желаніе, плаканіе-то ви, ревность-та ви за мене ; така що повече ся възрадувахъ. Защото ако и да вы наскърбихъ съ писмото си, не съмъ въ раскаяніе, ъако и да бѣхъ ся пораскалялъ ; понеже гледамъ че онова писмо вы наскърби, ако и за малко врѣме. Сега ся радувамъ, не за скърбь-тѣ ви, но

α Гл. 6; 17, 18.
1 Иоан. 5; 5.

б Дѣян. 20; 55.
Гл. 12; 17.

в Гл. 6; 11, 12.

г Гл. 5; 12.
д 1 Кор. 4; 4.
Гл. 4; 14.

е Гл. 1; 4. Филипп. 2; 17.
Кол. 4; 24.
ю Гл. 2; 15.

з Гл. 4; 8.
и Втор. 52; 25.
і Гл. 4; 4.

к Виж. Гл. 2;
15.

л Гл. 2; 4.